

Bạn Biết Gì Về Shi'ah (Shiite – Si-ai)?

Abdullah Al-Muslim

Bạn biết gì về Shi'ah?: “Và điều phản bác lại những dòng lời này là sự thiếu hiểu biết của đa số người Ả rập cũng như những người Muslim về sự thật của nhóm phái này kể cả là tầng lớp nào trong xã hội: người dân nói chung hay các tầng lớp trí thức và chuyên môn như các nhà tư tưởng, các nhà học giả và khoa học, các nhà chính trị, ... nguyên

nhân là do giáo phái Shi'ah không có trong xứ sở của họ và chúng tôi đặc biệt chỉ đề cập đến các quốc gia như Jordan, Ai cập, Libya, Tunisia, Algeria, Morocco (Ma-rốc), Sudan và một số quốc gia Islam khác. Vội sự leo thang của các sự kiện hiện nay, đặc biệt là sự kiện chiếm đóng Iraq năm 2003 tây lịch, cuộc chiến ở Li-băng năm 2006 tây lịch, và sau đó là sự can thiệp của Iran và Hezbollah (nhóm phái của Allah) vào các quốc gia Ả rập

và Islam, tên Shi'ah đã xuất hiện trên các phương tiện truyền thông, báo chí và trên các kênh truyền hình vệ tinh đan xen giữa khen và chê, giữa ủng hộ và lên án. Cho nên, cần phải có một lời nói công bằng cho những người Muslim và những người Ả Rập biết rõ về nhóm phái này một cách khách quan và không thiên vị tình cảm, để người đọc có cái nhìn chân thật và tự đánh giá nên ủng hộ hay nên lên án, mục đích cho điều này là để người

đọc tiếp cận sự thật về nhóm phái này một cách công bằng và khách quan.”

<https://islamhouse.com/451482>

- [Bạn Biết Gì Về Shi'ah \(Shiite – Si-ai\)?](#)
  - [Các Giáo Lý Của Nhóm Phái Shi'ah Ima-miyah \(Shi'ah Dòng Imam\)](#)
    - [Thứ nhất: Ima-miyah \(vấn đề Imam\)](#)
    - [Thứ hai: Al-Ismah – \(Sự được Allah bảo vệ khỏi sự sai sót\)](#)
    - [Thực tế trái với quan niệm giáo lý của Shi'ah:](#)
    - [Thứ ba: giáo lý Attaqiyah:](#)

- Các giáo lý mới Thứ tư:
Bóp méo Kinh Qur'an
- Thứ năm: giáo lý “Al-Raj’ah” có nghĩa là “sự trở lại”
- Sự Nâng Cấp Và Phát Triển Trong Các Giáo Lý Của Giáo Phái Shi’ah
- Những Kết Quả Phát Triển Giáo Lý Của Shi’ah
- Những Câu Hỏi Bất Buộc Cần Phải Trả Lời
- Một câu hỏi khác
- Giáo Phái Shi’ah Có Thực Sự Yêu Thương Ahlul-Bait Không?
- Shi’ah Và Thực Tế Ngày Nay

- Cách Người Shi'ah Kêu Gọi Người Sunnah Đến Với Shi'ah
- So Sánh Giữa Người Shi'ah Khi Theo Sunnah Và Người Sunnah Trở Thành Shi'ah
  - Người Sunnah trở thành Shi'ah:
- Liệu Có Thể Hòa Hợp Cùng Với Giáo Phái Shi'ah Không?

Bạn Biết Gì Về Shi'ah (Shiite – Si-ai)?

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْمُرْسَلِينَ، أَمَا بَعْدُ ...

Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài, cầu xin bằng an và phúc lành cho vị cao quý và vinh dự nhất trong các vị Thiên sứ.

Quả thật, Islam đã qui định cho người Muslim chúng ta mỗi năm một ngày nhịn chay vào ngày mồng mười của tháng Muharram (tháng 2 theo niên lịch Islam) được gọi là ngày A'shura, nhằm để tạ ơn Allah, Đấng Tối Cao đã giải cứu vị Nabi của Ngài Musa (Moses) u khỏi tên bạo chúa Fir'aun (Pharaon). Và đây là ngày mà những người Do Thái tại thành phố Madinah Nabawiyah thường nhịn chay trước khi Nabi e nhập cư đến đó. Rồi khi Người e vào Madinah và nhìn thấy những người Do Thái nhịn chay vào ngày hôm đó, Người e đã hỏi thăm họ về việc làm đó thì được họ cho biết rằng ý nghĩa của nó là như thế (tức để tạ ơn Allah, Đấng Tối Cao đã giải cứu vị Nabi của Ngài

Musa (Moses) u khởi tên bạo chúa Fir'aun). Sau khi nghe họ cho biết về ý nghĩa của việc nhịn chay ngày hôm đó thì Người e bảo:

«نَحْنُ أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ» رواه ابن ماجه

“Đối với Musa chúng tôi đáng làm vậy hơn các người” (Ibnu Ma-jah).

Sau đó, Người e đã qui định cho người Muslim nhịn chay ngày hôm đó, nhưng để làm khác với cách thực hiện của những người Do Thái, Người e bảo tín đồ Muslim nhịn chay thêm ngày mồng chín của tháng Muharram. Kể từ đó cho đến ngày hôm nay, cách nhịn chay này đã là điều Sunnah của những người Muslim.

Và vào chính ngày này (ngày A'shura) của năm (61 hijri) đã xảy ra một tội ác lớn trong lịch sử Islam, đó là đứa cháu ngoại của Thiên sứ e, Al-Hasan t bị ám sát tại vùng Karbala của Iraq. Bi kịch này trở thành một trong các lý do chính đáng mà các nhóm phái Shi'ah nói chung đã dựa vào, trong đó, có nhóm phái (Shi'ah hệ mười hai vị Imam) hay còn được gọi là (Shi'ah dòng Imam) hoặc (phái Al-Ja'fariyah) hoặc (Al-Rafidhah); tất cả những cái tên này đều là của một giáo phái duy nhất đang có mặt hiện nay tại Iran, Iraq, Bahrain([1]), Lebanon (Libang), Kuwait, Pakistan và một số quốc gia khác. Và họ lấy ngày Al-Hosain t bị

giết làm thành giáo lý của họ và lan truyền hệ phái của họ.

Và điều phản bác lại những dòng lời này là sự thiếu hiểu biết của đa số người Ả rập cũng như những người Muslim về sự thật của nhóm phái này bất kể tầng lớp nào trong xã hội: người dân nói chung hay các tầng lớp trí thức và chuyên môn như các nhà tư tưởng, các nhà học giả và khoa học, các nhà chính trị, ... nguyên nhân là do giáo phái Shi'ah không có trong xứ sở của họ và chúng tôi đặc biệt chỉ đề cập đến các quốc gia như Jordan, Ai cập, Libya, Tunisia, Algeria, Morocco (Ma-rốc), Sudan và một số quốc gia Islam khác.

Vội sự leo thang của các sự kiện hiện nay, đặc biệt là sự kiện chiếm đóng Iraq năm 2003 tây lịch, cuộc chiến ở Li-băng năm 2006 tây lịch, và sau đó là sự can thiệp của Iran và Hezbollah (**nhóm phái của Allah**) vào các quốc gia Ả rập và Islam, tên Shi'ah đã xuất hiện trên các phương tiện truyền thông, báo chí và trên các kênh truyền hình vệ tinh đan xen giữa khen và chê, giữa ủng hộ và lên án. Cho nên, cần phải có một lời nói công bằng cho những người Muslim và những người Ả Rập biết rõ về nhóm phái này một cách khách quan và không thiên vị tình cảm, để người đọc có cái nhìn chân thật và tự đánh giá nên ủng hộ hay nên lên án, mục đích cho điều này là để người

đọc tiếp cận sự thật về nhóm phái này một cách công bằng và khách quan.

Các Giáo Lý Của Nhóm Phái Shi'ah Ima-miyah (Shi'ah Dòng Imam)

Khi tìm hiểu bất kỳ một nhóm người nào hay một nhóm phái tôn giáo nào thì bắt buộc phải tìm hiểu về các giáo lý cũng như các nền tảng mà nhóm phái đó lấy làm cơ sở để phân biệt các nhóm phái đó với nhau cũng như để phân biệt các nhóm phái đó với các giáo lý của những người Muslim.

Thứ nhất: Ima-miyah (vấn đề Imam)

Tất cả học giả đều đồng thuận rằng nhóm phái này tức nhóm phái Shi'ah Ima-

miyah xưa và nay chẳng có gì khác biệt, họ đều ở trên một giáo lý được xem là nền tảng cho sự hình thành và xuất hiện của họ. Nó là nền tảng giáo lý chủ đạo cho tất cả những giáo lý khác của họ, và tất cả những giáo lý của họ đều khác với các giáo lý của những người Muslim, và nền giáo lý của họ được biết với tên gọi “Aqi-dah Al-Ima-miyah” – “Giáo lý Imam”.

“Giáo lý Imam” của nhóm phái Shi’ah là họ tin rằng một người sẽ không thể hoàn thiện được đức tin Iman của y cho tới khi nào y tin nơi Allah, nơi các Thiên thần của Ngài, nơi các Kinh sách của Ngài, các vị Thiên sứ của Ngài, tin nơi Ngày Sau, tin nơi sự tiền định và sau đó là tin

vào sự kế vị của Ali t. Nếu y không tin vào sự kế vị của Ali thì y không phải là người có đức tin cho dù y đã tin tất cả những điều còn lại của đức tin Iman.

Và ý nghĩa sự kế vị của Ali là: Thiên sứ của Allah e đã di ngôn rằng sau khi Người qua đời thì Ali sẽ là người thay thế Người trông coi và lãnh đạo cộng đồng tín đồ và Ali sẽ là vị Khalif, Ali sẽ là vị giúp hoàn thiện sự nhận thức tôn giáo cho những người Muslim. Việc Ali được tôn lên làm Imam là do Thượng Đế chỉ định giống như sứ mạng Nabi, điều này giống như việc Allah lựa chọn ai Ngài muốn trong số các bầy tôi của Ngài làm vị Nabi và Ali cũng thế, ông sẽ lựa

chọn ai làm vị Imam là theo ý của ông([2]).

Đây là giáo lý Imam; đối với nhóm phái Shi'ah, người nào không tin vào giáo lý này thì người đó là kẻ Kafir vô đức tin nơi Allah, quan điểm này là theo đông đảo những người Shi'ah([3]), tuy nhiên, một số còn lại thì chỉ cho rằng người đó là kẻ tội lỗi chứ chưa đến mức vô đức tin.

Việc không xác định và chứng nhận Ali là Imam hay không chứng nhận bất cứ vị Imam nào khác trong nhóm phái của họ không phải là cách biểu hiện tình yêu đối với Ali hay đối với bất kỳ ai trong Ahlul-Bait (gia quyến và dòng tộc của Nabi e). Nhóm phái Shi'ah đã cố gắng biểu hiện

sự ủng hộ và tôn vinh Ali vì cho rằng đó là tình yêu đối với ông và đối với Ahlul-Bait, nhưng tất cả chúng ta, toàn thể người Muslim đều yêu thương và quý trọng Ali t, chúng ta đều thừa nhận Ali là một trong các vị Sahabah lớn, một trong các vị Ulama (học giả Islam), sự cao trọng của ông cũng được thừa nhận vì ông thuộc dòng dõi của Nabi e, và ông là một chiến binh thuộc các chiến binh của Islam. Không những thế, ông còn là phu quân của Fatimah k con gái yêu quý của Nabi e, và những ân phúc, đức hạnh cũng như các phẩm chất tốt đẹp khác của ông.

Đó là giáo lý của nhóm phái Sunnah về Ali t và những người trong gia quyến của Nabi e nói chung, tuy nhiên, tất cả những

giáo lý đó đều chưa đủ cũng như chẳng mang lại giá trị gì đối với nhóm phái Shi'ah trừ phi phải tin rằng Ali là vị Imam được chỉ định([4]).

Do đó, **sẽ không là gì cả trừ phi nói**: Tôi chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah, và Muhammad là vị Thiên sứ của Allah và Ali là vị Wali của Allah (**tức vị Imam của Allah**).

Và nguồn gốc của giáo lý này – “**Imamiyah- giáo lý Imam**” – là nhóm phái Shi'ah tin rằng Nabi e đã để lại di ngôn chỉ định Ali làm Imam sau Người. Ali sẽ hoàn thiện tôn giáo, sau đó, họ cho rằng “Al-Ismaḥ” đối với Imam tức Imam là

người không bao giờ sai giống như Nabi vậy.

Thứ hai: Al-Ismah – (Sự được Allah bảo vệ khỏi sự sai sót)

Giống như các vị Nabi là những người được Allah bảo vệ khỏi sự sai sót trong sự truyền đạt các Lời mặc khải thì vị Imam Ali cũng thế. Không những vậy, tất cả các vị Imam sau Ali cũng nên được thừa nhận và tin rằng họ là những người trong Al-Ismah; bởi vì mỗi người họ đều là những vị truyền đạt từ nơi Allah giống như Nabi. Đây là sự hình thành giáo lý Al-Ismah của nhóm phái Shi'ah được gọi là “Al-Ismah”([5]). Chính vì thế, những lời nói của các vị Imam trong nhóm phái

của họ giống như những lời nói của các vị Nabi, và nó trở thành giáo luật.

Quả thật chúng ta, những người Muslim, luôn lấy Sunnah (**Sunnah của Nabi e**) làm giáo luật sau Kinh Qur'an, còn đối với nhóm phái Shi'ah thì những lời nói của các vị Imam cũng như những gì được thuật lại từ họ là Sunnah. Bởi thế, đối với họ, không có sự phân biệt giữa lời nói của Nabi e hay lời nói của Ali t, hay lời nói của Al-Hasan, hoặc Al-Husain, hoặc của Ja'far Assaqiq, hoặc của những vị Imam khác còn lại.

Và đây là điểm khác biệt thứ hai – sau giáo lý “**Al-Ima-miyah**” – giữa nhóm phái Arra-fidhah và những người Islam.

Và từ hai giáo lý này đã sản sinh ra giáo lý: Tất cả những ai không công nhận và tin vào hai giáo lý đó là kẻ vô đức tin; các vị Khalif trung trực (**Abu Bakr, Umar, Uthman**), rồi các vị Sahabah khác còn lại đều là những người vô đức tin vì họ đã tự mình bầu chọn bản thân họ làm Khalif.

Nhóm phái Arra-fidhah đã phán định các vị Sahabah này là những kẻ vô đức tin, bị loại trừ khỏi tôn giáo Islam, trở thành những kẻ thù của Allah và Thiên sứ của Ngài bởi vì Arra-fidhah cho rằng các vị Sahabah đã không tuân lệnh Thiên sứ e.

Do đó, nhóm phái Arra-fidhah luôn nguyên rủa và xúc phạm đến các vị

Sahabah, không những thế, họ còn coi việc chửi rủa và xúc phạm các vị Sahabah là việc làm được đến gần Allah hơn. Chính vì lẽ này mà chúng ta thấy nhóm phái Shi'ah xưa hay nay đều chửi rủa và xúc phạm các vị Sahabah cũng như những người mẹ của những người có đức tin. Họ không gọi các vị Sahabah với các tên của các vị ấy và họ không hề bỏ đi bất cứ một cơ hội nào trong việc tìm cách xúc phạm và chửi rủa các vị Sahabah.

Và giáo lý này thực sự lệch lạc và sai trái, hoàn toàn khác với giáo lý của những người Muslim, và từ giáo lý này đã sản sinh ra nhiều giáo lý khác nữa - sẽ sớm được trình bày -.

Thực tế trái với quan niệm giáo lý của Shi'ah:

Quả thật, một người nhìn vào tiểu sử của Ali t, vợ và con cháu của ông trong lịch sử, y sẽ không thấy có một cơ sở nào làm nền tảng cho giáo lý của Shi'ah cả. Bởi lẽ thực sự không có sự hận thù và căm ghét nhau giữa các vị Sahabah y trong thời của Abu Bakr, Umar, Uthman và Ali, ngược lại, quả thật Ali t đã gả con gái của ông (**Ummu Kulthum**) cho Umar t, chẳng lẽ Ali lại gả con cho người được xem là kẻ vô đức tin hay được xem là kẻ tội lỗi hoặc là kẻ làm trái lệnh Allah và Thiên sứ của Ngài, là kẻ đã giành lấy chức vị Khalif ư?!!

Hơn nữa, Ali còn đặt tên cho các con của ông với các tên Abu Bakr, Umar, và Uthman([6]), và nếu như bạn trở lại với tiểu sử và đời sống của mỗi vị Imam trong nhóm phái Shi'ah thì chắc chắn bạn sẽ thấy nó luôn khác biệt với những gì giáo phái Shi'ah đã quan niệm và tin tưởng. Chính vì vậy, giáo phái Shi'ah phải đưa ra một giáo lý mới mục đích để cho nó thoát khỏi sự mâu thuẫn này xảy ra giữa đời sống thực tế của các vị Imam với giáo lý của họ.

Bởi thế, **những lối thoát cho điều đó là:**

Thứ ba: giáo lý Attaqiyah:

Attaqiyah có nghĩa là sự che giấu sự thật vì lo sợ bị hãm hại khi biểu hiện sự thật đó ra bên ngoài.

Giáo phái Shi'ah không coi việc áp dụng Attaqiyah như là một phương tiện để thoát hiểm trong những trường hợp nguy cấp và bị ép buộc, mà họ xem nó như là phần giáo lý của họ([\[7\]](#)).

Và mỗi khi họ gặp một điều khoản hay một lời nói xuất phát từ một trong các vị Imam của họ có sự trái ngược và mâu thuẫn với giáo lý của họ thì họ nói: Thật ra vị Imam chỉ nói điều đó mang tính “Taqiyah”. Cứ như vậy, nhiều người trở nên không biết rõ về sự thật của tôn giáo

Arra-fidhah, họ luôn bồi rối trong giáo phái của họ.

Các giáo lý mới Thứ tư: Bóp méo Kinh Qur'an

Khi cho rằng Ali t là giáo lý cốt lõi và trọng yếu của giáo phái Shi'ah, rằng ông là vị Imam bắt buộc đối với mỗi người Muslim và mỗi người Muslim phải có đức tin vào điều đó – theo niềm tin của họ - thì Ali trở thành cơ sở của lòng trung thành và sự thờ phượng.

Tuy nhiên, **điều này lại nảy sinh hai vấn đề:**

Vấn đề thứ nhất: Trong Kinh sách của Allah (**Qur'an**):

Với tầm quan trọng về đức tin nơi Ali rằng ông là vị Imam, ông là nền tảng trọng yếu của đức tin Iman, và rằng ai không tin vào chức vụ Imam của ông thì người đó là Kafir ra khỏi tôn giáo Islam – theo giáo lý của Shi'ah. Nhưng trong Kinh sách của Allah (Qur'an) lại không có bất cứ Lời mặc khải nào nói về vấn đề Imam của ông cũng như Al-Isma'ah của ông, không những vậy, cái tên Ali không hề được đề cập đến trong Qur'an([8]).

Vấn đề thứ hai: Rằng Qur'an là nền tảng đầu tiên, là nguồn chủ đạo trong Islam. Nó được tập hợp lại bởi Abu Bakr t, ông đã giao cho Hafsa h, con gái của Umar bin Al-Khattab t, vợ của Nabi e, người mẹ của những người có đức tin cất giữ.

Và điều này được khẳng định đối với cả phái Sunnah và giáo phái Shi'ah. Sau đó, vào thời Uthman làm Khalif, ông đã cho sao chép lại toàn bộ và phân phát đến tất cả các nước Islam. Và cho đến thời đại của chúng ta ngày hôm nay, tất cả mỗi quyển Kinh Qur'an trong tất cả các xứ sở Islam đều là những quyển sao chép theo bản nguyên thủy của Uthman, và đã mười bốn thế kỷ trôi qua quyển Kinh vẫn còn nguyên vẹn theo đúng với bản sao chép nguyên thủy của Uthman không có gì khác biệt dù chỉ là một chữ cái duy nhất.

o Vấn đề trở ngại đối với giáo phái Shi'ah: Ali không tham gia trong việc làm đó, Ali không tập hợp Qur'an lại

cũng không là người sao chép, thế nào đây?! Và một điều kỳ lạ là tất cả những người tham gia về việc tập hợp và sao chép Qur'an đều là những kẻ thù lớn của giáo phái Shi'ah, làm sao đây?!!

Thế là, đại đa số các Ulama (**học giả**) của họ đã cho rằng Kinh Qur'an bị thiếu sót và họ đã bóp méo Nó, mục đích nhằm để thoát khỏi những khúc mắc khó lý giải cũng như những câu hỏi công kích([9]). **Họ khẳng định câu nói:** Quả thật, Qur'an thực sự là do Ali tập hợp, và vị Mahdi sẽ là vị mang Qur'an thực sự đó đến!!

Thứ năm: giáo lý “Al-Raj’ah” có nghĩa là “sự trở lại”

Các vị Imam của giáo phái Shi'ah có cả thảy mười hai vị Imam, trong đó, **mười một vị Imam sống trên thế gian và chết đi; mười một vị đó là: Ali bin Abu Talib, con trai của ông (Al-Hasan), kế đến là người anh em của Al-Hasan (Al-Husain), kế đến là con trai của Al-Hasan (Ali Zain Al-Abidin), kế đến là con trai của Ali Zain Al-Abidin (Muhammad Al-Baqir), kế đến là con trai của Muhammad Al-Baqir (Ja'far Assadiq), kế đến là con trai của Ja'far Assadiq (Musa Al-Kazhim), kế đến là con trai của Musa Al-Kazhim (Ali bin Musa Arridha), kế đến là con trai của Ali bin Musa Arridha (Muhammad bin Ali Al-Jawad), kế đến là con trai của (Ali bin Muhammad Al-Hadi), kế đến là con**

của Ali bin Muhammad Al-Hadi (**Al-Hasan bin Ali Al-Askari**).

Những mười một vị Imam này không một ai trong số họ lên lãnh đạo ngoại trừ Ali giữ chức vụ Khalif trong năm năm và con của Ali (**Al-Hasan**) thì đảm nhiệm chức vụ Khalif chỉ trong vài tháng. Sau đó Mua'wiyah lên kế vị Khalif, còn những người khác chỉ sống một cuộc sống bình thường chưa từng đảm nhiệm chức vụ Kalif bao giờ.

Giáo phái Shi'ah cho rằng vị Imam thứ mười hai của họ, đó là con trai của (**Al-Hasan bin Ali Al-Askari**) với biệt danh là Al-Mahdi. **Họ nói:** Al-Mahdi này đã ẩn

mình khi còn nhỏ, ngài sẽ xuất hiện vào thời cuối cùng của thế gian!!

Giáo lý của họ là tin rằng những vị Imam của họ là những người đảm nhiệm chức vị Khalif được chỉ định qua di ngôn của Nabi e. Những điều đó đã không xảy ra trong thực tế ngoại trừ Ali bin Abu Talib làm Khalif trong 5 năm, cho nên, họ thấy bản thân họ cần phải tìm ra một giáo lý để họ làm nền tảng cho niềm tin của họ nhằm trả thù những kẻ địch của giáo phái Shi'ah (ba vị Khalif trung trực, chính quyền Al-Amawiyah (Ummayyad), và chính quyền Al-Abbasiyah([\[10\]](#))).

Giáo lý đó chính là giáo lý “Al-Raj’ah” – “sự trở lại”([\[11\]](#)) có nghĩa là sự trở lại

của các vị Imam về thế giới trần gian sau khi họ đã chết để giúp giáo phái Shi'ah chống lại những người Muslim.

Và điều quan trọng nhất trong giáo lý đó là những gì mà vị Al-Mahdi sẽ làm; Al-Mahdi sẽ là người trừng trị mạnh bạo nhất([12]), ông sẽ giết các vị Sahabah và những người mẹ của những người có đức tin (A'ishah và Hafsa), sau đó là những người Ả Rập, những người Quraish. Al-Mahdi sẽ làm cho tất cả họ sống lại để trừng phạt và căm ghét họ.

Đây là giáo lý về “Al-Mahdi”, một vị sẽ đi khắp mọi nơi trên mặt đất để giúp đỡ giáo phái Shi'ah giống như sự đầy rẫy của những kẻ bạo ngược ủng hộ và giúp

đỡ những người Sunnah. Bởi thế, họ cầu nguyện và khẩn vái Allah xin cho các vị Imam sớm xuất hiện, đặc biệt là vị Imam Al-Mahdi, khi nhắc đến vị này thì họ thường viết: “cầu xin Allah cho người sớm xuất hiện”. Và họ tin tưởng vào điều đó, cho nên khi mà họ tử hình Saddam Hussain thì họ hét lên: “Lạy Allah, xin Ngài ban bằng an cho Muhammad và gia quyến của Muhammad, xin Ngài hãy để họ sớm xuất hiện và tiêu diệt kẻ thù của họ”, (xin Ngài để họ sớm xuất hiện) chính là giáo lý “Al-Raj’ah” có nghĩa là: Ôi Thượng Đế, xin Ngài để các vị Imam sớm xuất hiện để giúp đỡ họ.. đó chính là giáo lý luôn sống cùng với họ xuyên suốt ngày và đêm!

Như vậy, sự trở lại chính là sự trở lại của các vị Imam, đây là sự trở lại mang tính tổng quát, còn Al-Mahdi, sự trở lại của vị này là sự trở lại riêng biệt, bởi vì vị này là vị tàn bạo và mạnh mẽ nhất đối với kẻ thù. Họ thường viết (عج), chữ viết tắt của (عجل الله فرجه) – (cầu xin Allah cho người sớm xuất hiện) sau mỗi lần nhắc đến vị này.

Sự Nâng Cấp Và Phát Triển Trong Các Giáo Lý Của Giáo Phái Shi'ah

Giáo lý của giáo phái Shi'ah luôn được nâng cấp và phát triển. Điều này có nghĩa là sự nâng cấp và phát triển của giáo lý Shi'ah không được hình thành trong một giai đoạn hay một thời điểm duy nhất mà nó được hình thành và phát triển trong

thời gian khoảng độ (200 năm) cho đến khi các giáo lý về Imam được ổn định. Trong từng thời điểm hay từng thời kỳ lịch sử, những ý tưởng cũng như những niềm tin cứ xuất hiện trong giáo phái Shi'ah nhằm để giải quyết các khúc mắc nào đó và những giáo sĩ của họ sẽ chuyển đổi và cải biên thành một giáo lý, thêm vào đó là sự xuất hiện trong giáo phái Shi'ah những người không đồng thuận và tán thành với những giáo lý bổ sung, cứ như thế cho đến khi các giáo lý của Shi'ah được ổn định.

Thí dụ: giáo phái Shi'ah của những buổi đầu tin tưởng rằng Imam được chỉ định từ các Lời mặc khải cũng như lời di huấn của Nabi e là Ali t, sau đó, Ali đã chỉ

định con trai của ông Al-Hasan, và sau đó Al-Hasan chỉ định cho Al-Husain; còn những người Shi'ah thời nay thì nói rằng: Quả thật, Thiên sứ e là người đã chỉ định mười hai vị Imam và nêu ra tất các tên của họ.

Trong vấn đề vừa nêu này cho thấy sự mâu thuẫn rõ rệt giữa hai câu nói.

Và vấn đề này của họ, tất cả đều mâu thuẫn với lịch sử, bởi quả thật, nhiều học giả của họ cho rằng Zaid Ali Zain Al-Abidin là vị Imam thứ tư. Họ đã bất đồng nhau về việc liệu vị Imam thứ tư là Zaid Ali Zain Al-Abidin hay là đứa con khác tên Muhammad Al-Baqir? Từ điểm này giáo phái Shi'ah sau đó đã phân nhánh

thêm thành nhóm phái Zaidiyah (cho rằng Zaid Ali Zain Al-Abidin), còn giáo phái Imam thì chọn lấy Muhammad Al-Baqir làm Imam. Cho nên, nếu giáo phái Shi'ah thực sự có bằng chứng từ Qur'an và di huấn của Nabi e là chắc chắn vấn đề đã được giải quyết lúc đó([13]).

Sau đó, họ lại bất đồng quan điểm nhau về những đứa con trai của Ja'far Assadiq: Rằng vị Imam là đứa con cả (Isma'il) hay là Musa Al-Kazhim? Thế là nhóm phái Isma'iliyah chọn lấy Isma'il, còn nhóm phái Imam thì chọn lấy Musa Al-Kazhim. Cho nên, nếu thực sự có bằng chứng chỉ thị từ Qur'an và lời di huấn của Nabi e thì sự việc đã không có sự bất đồng.

Thật ra, nhóm phái Shi'ah hệ Imam cũng tin rằng Imam là Isma'il nhưng Allah lại bất ngờ đổi ý - theo sự khẳng định của họ - Ngài chuyển đổi chức vụ Imam cho Musa Al-Kazhim, và điều nay trở thành một giáo lý đối với giáo phái Shi'ah hệ Imam được gọi là giáo lý “**Sự đổi ý bất chợt của Allah**”([14]).

Và một trong những hình ảnh thí dụ về sự phát triển các giáo lý của giáo phái Shi'ah là vấn đề “Al-Mahdi”([15]), cứ mỗi thời kỳ thì có một nhóm người thuộc giáo phái Shi'ah cho rằng một người nào đó là vị Imam, quả thật có nhóm thì cho rằng Muhammad bin Ali bin Abu Talib được gọi là Muhammad bin Al-Hanafiyah([16]) là Al-Mahdi, có người

thì cho rằng Muhammad Al-Baqir là Al-Mahdi, có người thì cho rằng Ja'far Assadiq, có người thì nói Zdu Annafsi Azzakiyah và những người khác là Al-Mahadi.

Bởi thế, nếu thực sự có nguồn tài liệu từ Qur'an cũng như Sunnah của Nabi e nói rõ điều đó thì chắc chắn vấn đề mười hai vị Imam đã không xảy ra sự mâu thuẫn thế kia, và điều này là sự thật khi mà Allah phán trong Kinh sách của Ngài:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [سورة النساء: ٨٢]

{Há chúng không nghiên ngẫm về Qur'an ư? Nếu là từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn chúng sẽ tìm thấy

trong đó nhiều mâu thuẫn} (Chương 4 – Annisa’, câu 82).

Điều này giống như sự mâu thuẫn của những người Thiên Chúa về sự thật của Nabi Ysa (Giê-su) u, Allah phán:

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ [سورة مريم: ٣٧]

{Nhưng những giáo phái bất đồng ý kiến với nhau (về sự thật của Ysa)} (Chương 19 – Maryam, câu 37).

Hơn nữa, những bất đồng ý kiến này được tạo ra từ những bất đồng chính trị. Từ khi bắt đầu xảy ra những khúc mắc giữa Ali và Mu’awiyah, rồi đến việc Al-Husain ra đi đến Kufah và bị giết, cho đến năm 260 hijri, thời điểm ẩn mình của Al-Mahdi theo quan niệm của Shi’ah,

trong suốt những năm này (tức trong khoảng thời gian 200 năm) thì giáo lý của giáo phái Shi'ah đã xuất hiện, nó được bồi xòa và được bổ sung. Do đó, không có một cuốn sách nào của Shi'ah được biên soạn trước năm 300 hijri chứa đựng toàn bộ giáo lý của giáo phái Shi'ah, mà thật ra, những cuốn sách Shi'ah chỉ xuất hiện sau khi xuất hiện nhà nước

Albahawiyah (họ là những người Shi'ah từ xứ Daylam thuộc Ba Tư, họ đã giành lấy quyền kiểm soát đối với chình quyền Abbasid, nhưng họ vẫn giữ lại hình thức của nó và họ là những người ngụ tri thực tế). Tại thời điểm nhà nước này nổi lên thì những cuốn sách Shi'ah đã khẳng định các giáo lý của họ.

Những Kết Quả Phát Triển Giáo Lý Của Shi'ah

Các giáo lý của Shi'ah đã ổn định sau quá trình phát triển.

Thứ nhất: Họ cho rằng Ali và mười một người con cháu của ông sau này là mười hai vị Imam được Thượng Đế lựa chọn. Đây là đức tin Iman chứ không phải là tình yêu, bởi thế, ai không tin họ là những vị Imam được lựa chọn thì người đó là Kafir (vô đức tin) ngay cả y có yêu thương họ thế nào đi chăng nữa.

Như vậy, đối với giáo phái Shi'ah nói chung thì tất cả những người phái Sunnah đều là những kẻ vô đức tin hoặc những kẻ tội đồ và lầm lạc, đáng bị quyền rửa và

xỉ nhục. Đối với họ, những kẻ xấu xa nhất và tội lỗi nhất trước tiên là các vị Sahabah, những người mẹ của những người có đức tin, bốn vị Imam (Abu Hanifah, Ash-Shafi'y, Malik và Ahmad bin Hanbal) và kể đến là những người đi theo những người này.

Thứ hai: Quả thật, nền văn minh của Islam kể từ khi dưới sự lãnh đạo của các vị Khalif chính trực, rồi đến vương triều Al-Amawiyah (Umayyad), triều đại Abbassiyah (Abbassid), triều đại Thổ Nhĩ Kỳ Seljuk, Ayyubid, Mamluk, đế chế Othman (Ottoman), và vương triều Amawiyah tại Andalusia, ... tất cả đều là những triều đại theo nền văn minh của phái Sunnah (không phải Shi'ah), cho

nên, tất cả những triều đại này đối với Shi'ah đều là nền văn minh lệch lạc và bất công.

Đối với họ, tất cả mọi chinh phục và mở cõi của người Muslim đều là lệch lạc bởi vì người lãnh đạo của những cuộc chinh phục và mở cõi đó – chẳng hạn như Khalid bin Al-Walid, Sa'ad bin Abu Wiqas, Abu Ubaidah, Salahuddin Al-Ayyubi, ... – đều là những kẻ tội đồ vô đức tin. Thế là, họ nói xấu tiêu sử của những vị này, nguyên rủa họ và biên soạn thành những cuốn sách xúc phạm và nói xấu về họ([\[17\]](#)).

Và quả thật, họ đã coi đây là một công việc, cho nên theo dòng lịch sử Islam thì

phái Shi'ah luôn đứng về phía kẻ thù của những người Muslim, khởi đầu là quân Thập tự, sau đó là Tatar, Do thái và hiện tại là người Mỹ. Và đây là sự thật không ai phủ nhận ngoại trừ những ai thiếu hiểu biết hoặc chống đối. Và điều đó không phải là điều đáng ngạc nhiên bởi lẽ những người Shi'ah không thừa nhận bất kỳ ai khác giáo phái của họ, họ cho rằng những ai không thuộc giáo phái của họ đều là Kafir, và các cuốn sách của họ đầy ắp những điều này. Đây được gọi là ý tưởng đau buồn không tin vào sự chung sống cùng với những kẻ trái nghịch ngoại trừ phải loại trừ, kinh bỉ, hận thù và giết chóc.

Và chúng ta có thể chắc chắn về giáo lý buộc tội vô đức tin của phái Shi'ah bằng cách tham khảo các nguồn tài liệu của họ, đặc biệt là kể từ lúc các nguồn tài liệu đó của họ đã được in ấn và lưu hành khi mà trước đó họ đã không cho chúng lan truyền và xuất hiện.

Thứ ba: Các giáo lý của Shi'ah muốn thể hiện khác biệt với những ai khác họ, họ tạo ra các giáo luật cho những người đi theo một cách hoàn toàn khác với phái Sunnah trong tất cả mọi điều dù lớn hay nhỏ, trong lễ nguyện Salah, trong nhịn chay, Zakah, hành hương Hajj và tất cả những điều khác. Và họ cho rằng các kiến thức giáo luật là dành cho những người Ahlul-Bait, và điều này cho chúng

ta thấy rõ ràng lý do tại sao phái Shi'ah khác với phái Sunnah trong các ngày lễ của họ, trong các thời điểm, hoàn cảnh của Ramadan và trong ngày A'rafah của Hajj, ngoài ra họ còn có những ngày lễ hội đặc trưng và riêng biệt của họ([18]).

Thứ tư: Nền văn minh Islam đều là Sunnah (các quốc gia, các thành viên và các học giả phần đông là Sunnah) còn tỉ lệ phái Shi'ah thì không vượt qua tỉ lệ của Sunnah, mỗi nhóm phái của họ (dòng Imam, Isma'iliyah, Azzaidiyah) chỉ chiếm hơn 10 % trong thế giới Islam.

Chính vì nguyên nhân này, giáo phái Shi'ah không thể sống chung với phái Sunnah vì trong họ chứa đựng mối hận

thù và những suy nghĩ đen tối. Bởi thế, họ đã áp dụng “**giáo lý Taqiyah**”, họ biểu hiện khác với những điều họ che giấu, họ giả tạo, họ xu nịnh, nhằm mục đích đạt được những điều họ muốn bởi tất cả các phương tiện và cùng với một cách thức của người Do thái.

Bởi lẽ này, đa số học giả cũng như các tín đồ nói chung đều không biết sự thật về giáo lý của giáo phái Shi'ah, hơn nữa, nhiều cuốn sách của Shi'ah đã cố gắng ngụy trang để che mắt những người của phái Sunnah, và họ đánh bóng Shi'ah của họ với biện luận rằng nó không phải là sai trái và lệch lạc mà quả thật nó là sự thiết lập dựa trên tình yêu thương đối với những người Ahlul-Bait.

Vì họ không có quyền thống trị một xứ sở nào, khu vực nào hay một thành phố nào để họ thể hiện các giáo lý đích thực của họ, và nếu họ có khả năng đó thì họ sẽ làm cho đổ máu, họ sẽ phá hủy mùa màng và gia súc, giống như những người Sufi ở Iran và Iraq đã làm, giống như họ đã phản bội Khalif Abbasid và bàn giao cho Tatar vào ngày mà Baghdad sụp đổ, và ngay hôm nay những gì đang xảy ra ở Iraq bạn có thể nhìn thấy, cầu xin Allah phù hộ và che chở.

Thứ năm: Quả thật, Shi'ah đã tạo ra các nghi lễ và giáo lý thực hành trong giáo phái của họ để tác động những tín đồ theo họ trở nên cuồng tín nhiều hơn về giáo phái. Lễ kỷ niệm Husain hàng năm

vào tháng Muharram, đó là ngày A'shura (ngày tưởng nhớ cái chết của Al-Husain t), vào ngày này họ tự đánh vào đầu của họ cho chảy máu, họ cùng nhau hành xác và tự tra tấn thân thể của họ và than khóc, họ tái diễn sự kiện Al-Husain bị giết, và biểu hiện sự đàn áp và bất công triền miên.

Và họ thiết lập các địa điểm chẳng hạn như các Masjid, họ gọi là “Al-Husainiyat” và thực chất những địa điểm đó là những địa điểm tổ chức lễ hội của giáo phái Shi'ah, họ tổ chức ăn mừng liên tục vào các mùa để tưởng nhớ ngày sinh và ngày mất của mỗi vị Imam.

Và trước đó, họ đã biên soạn những cuốn sách chứa đựng các Hadith cũng như những lời nói bịa đặt cho các vị Imam, họ nói rằng Allah sẽ ban ân phước và phần thưởng cho những ai làm điều đó. Than khóc vì cái chết của Al-Husain sẽ được một ngàn ân phước, đi viếng một vị Imam nào đó sẽ được ân phước như đi hành hương Hajj và Umrah, nếu có tình yêu những người trong Ahlul-Bait thì những việc làm tội lỗi sẽ không còn là điều tội lỗi nữa, và cho dù người Shi'ah có làm gì đi chăng nữa thì họ vẫn mãi là những con người thanh khiết và trong sạch được lựa chọn nơi Allah([19]).

Và đây cũng là đường lối và tư tưởng của những người Do Thái, Allah phán:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ﴾ [سورة المائدة: ١٨]

{Và người Do Thái lẫn tín đồ Thiên Chúa giáo đều nói: “Chúng tôi là những đứa con được yêu quý nhất của Allah”.} (Chương 5 – Al-Ma-idah, câu 18).

﴿وَقَالُوا لَن نَّمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً﴾ [سورة البقرة: ٨٠]

{Và họ nói: “Hỏa Ngục chỉ chạm đến chúng tôi vào một số ngày nhất định mà thôi”} (Chương 2 – Albaqarah, câu 80).

Những Câu Hỏi Bất Buộc Cần Phải Trả Lời

Có lẽ có người hỏi sẽ hỏi – đặc biệt đối với ai là người sống ở Jordan, Ai Cập, các nước Ả Rập phía tây và Sudan, thậm chí cả ở Syria và những nơi khác – rằng:

Chúng tôi đã sống cùng với một số người Shi'ah trong các trường đại học, các cơ quan chính phủ, những người khác đã lập gia đình với những người Shi'ah, nhưng chúng tôi không thấy những điều như những gì được viết và mô tả?!!

Trả lời cho câu hỏi này là bởi vì giáo phái Shi'ah dùng đến giáo lý Taqiyah, đó là sự che giấu những điều mà tất cả những người Muslim nói chung không chấp nhận chẳng hạn như việc bóp méo Qur'an, buộc tội vô đức tin cho các vị Sahabah, khẳng định Ali không có sự sai trái và lỗi lầm giống như Nabi, và đây là ở một khía cạnh.

Còn ở một khía cạnh khác: quả thật suy nghĩ của thế giới Ả Rập và Islam thay đổi sau khi đế chế Othman bị sụp đổ, du nhập vào những tư tưởng mới như tư tưởng quốc gia, cộng sản, thế tục cùng với sự ra đời của nền văn minh phương Tây với hệ tư tưởng vật chất và bỏ đi tôn giáo. Các hệ tư tưởng này đều xâm nhập vào mọi dân tộc của khu vực cả phái Sunnah và Shi'ah. Nhiều người Shi'ah đã bỏ đi các hệ tư tưởng của Shi'ah và những cái cũ trở thành những điều bị gạt bỏ. Mặt khác, bản chất hệ tư tưởng của Shi'ah rất khó tin vì nó luôn là điều bí ẩn ngay cả đối với chính những người Shi'ah, và trong đó còn pha trộn với một thứ gì đó đầy mê tín và thần thoại. Những

lẽ này đã giải thích cho chúng ta thấy rõ hơn về hiện tượng lây lan của các đảng cộng sản trong người Shi'ah ở Iran, miền nam Iraq, Lebanon (**Li-băng**). Bởi thế, thế hệ sau của Shi'ah, những người có trí thức không biết gì về các giáo lý của họ, những người này khi bị ảnh hưởng của tôn giáo thì họ là những người gần gũi hơn với phái Sunnah.

Vì vậy, các học giả Shi'ah đương thời cũng như những nhà tư tưởng của họ cố gắng vạch ra chiêu bài mới. Họ che giấu nhiều giáo lý mang tính chất thần thoại và huyền bí như giáo lý Raj'ah (**sự trở lại**), cùng lúc họ trang hoàng cho hệ thức tư tưởng Shi'ah bằng bộ y phục làm tương phản thực tế của nó, họ lợi dụng

nhiều nguồn tài liệu trình bày thực tế về hệ tư tưởng của Shi'ah ít được phổ biến và những nguồn tài liệu này từng là nguồn tài liệu độc quyền của giáo phái Shi'ah. Và tình trạng này tiếp diễn như thế cho đến năm 1979 khi mà cuộc cách mạng Al-Khami-mi nổi dậy tại Iran, cuộc cách mạng đã cho xuất bản và tái in ấn lại các tài liệu tham khảo này của Shi'ah.

Do đó, bất cứ khi nào bạn thấy một người Shi'ah ngoan đạo hoặc luôn giữ lấy giáo lý của Shi'ah thì bạn biết được sự thật của hệ tư tưởng Shi'ah giống như những gì chúng tôi đã đề cập, còn bất cứ khi nào một người Shi'ah nào đó luôn rời xa tôn giáo của họ thì bạn sẽ thấy người có tư tưởng và ý thức sạch sẽ hơn và gần gũi

hơn với cái hiểu đúng dẫn thực sự của Islam.

Một câu hỏi khác

Có lẽ có người hỏi sẽ hỏi: Số lượng giáo phái Shi'ah ngày nay được thống kê là đã lên đến hàng triệu tín đồ, các học giả của họ rất nhiều, có phải tất cả những học giả này đều lệch lạc?!

Trả lời cho câu hỏi này: Chẳng phải người Trung Quốc là những người theo đạo Phật và Khổng Tử với số lượng hàng triệu và hàng triệu người đó sao?? Và chẳng phải tôn giáo của họ là tổng hợp chuyện thần thoại và mê tín dị đoan đó sao? Tương tự, những người Ấn Độ giáo và những Phật tử?

Cho nên, cũng không phải là điều đáng ngạc nhiên khi một phần ba những người Muslim bị lệch lạc và đi chệch hướng khỏi chân lý. Điều này cũng giống như các hệ tư tưởng của Shi'ah vào lúc ban đầu chỉ là những hệ thức tư tưởng đơn giản rồi sau đó nó dần dần được ổn định trên những điều mà chúng tôi đã đề cập. Hơn nữa, quả thật, Nabi e đã chỉ ra rằng cộng đồng tín đồ của Người sẽ phân chia và tách ra giống như tình trạng của các cộng đồng khác.

Giáo Phái Shi'ah Có Thực Sự Yêu Thương Ahlul-Bait Không?

Giáo phái Shi'ah - trước đây - trong lịch sử các quốc gia Islam đã từng cư xử với

những người Muslim một cách bình thường. Vâng, họ có bất đồng và mâu thuẫn với những người Muslim nhưng họ chưa có hành vi chống lại bằng bạo lực, giết chóc, diệt chủng. Hàng chục học giả Shi'ah đã vô tư sống trong giới hạn của nền văn minh Islam, các nhà biên soạn, các nhà thơ văn, ngay cả các bộ trưởng, đều sống trong phạm vi của nền văn minh Islam. Bởi lẽ, những người của phái Sunnah đã chi phối cuộc sống của tất cả các nhóm phái, và nếu những nhóm phái này có mâu thuẫn với họ thì cũng chỉ là những bất đồng và mâu thuẫn về giáo lý, giống như cách cư xử của Ali đối với những người Khawa-rij (**dân nổi loạn**), những người Sunnah đã không chinh

chiến với họ cho đến khi họ đã dùng vũ khí đánh người Muslim trước hoặc khi họ bội ước hoặc khi họ đã cố gắng tìm cách hủy hoại tôn giáo của họ.

Còn đối với giáo phái Shi'ah, họ đã từng luôn cố gắng muốn đạt được quyền kiểm soát và cai trị nhưng họ không thành công. Mãi cho tới khi họ hợp tác và tiếp tay với triều đại Abbasid để lật đổ vương triều Umayyad thì họ mới thành công. Họ đã thành lập vương triều Abbasid, những người nắm quyền vương triều Abbasid là dòng con cháu của người bác của Nabi e tên Al-Abbas. Họ là những người Ahlul-Bait (**gia quyền của Nabi**), tuy nhiên, đây không phải là điều mong muốn của họ, Ahlul-Bait mà họ mong muốn là dòng

đôi của Ali, mặc dù Abu Talib và Al-Abbass đều là hai người bác ruột của Nabi e.

Và điểm này là điểm người Muslim dùng làm phương pháp để hiểu giáo phái Shi'ah về thuật ngữ Ahlul-Bait của Nabi e: rằng nó đối với họ chỉ là từ dùng để gọi cũng như dùng để diễn đạt những gì liên quan đến Ali và con cháu của ông mà thôi, còn tất cả những người dòng họ khác của Nabi e không nằm trong thành phần Ahlul-Bait mà tất cả đều là những người bất công, không đúng đắn.

Abu Ja'far Al-Mansur là con trai của Muhammad bin Ali, con trai của Abdullah, con trai của Al-Abbas, bác của

Nabi e, thuộc bộ tộc Nabawi Al-Hashimi, nhưng sao họ lại nguyên rủa ông?! Và khi họ giành lấy được quyền cai trị đầu tiên theo hệ phái Shi'ah tại Iraq sau khi bị cai trị bởi chính quyền Ibrahim Al-Ja'fari một thời gian ngắn, họ đã kéo bức tượng([20]) của Abu Ja'far Al-Mansur – bức tượng được xây tại thành phố Baghdad – vì lòng hận thù của họ, trong khi Abu Ja'far Al-Mansur cũng là người thuộc thế hệ con cháu của Nabi e.

Harun Arrashid cháu của Abu Ja'far, Al-Mu'tasim và những người khác đều bị nguyên rủa ngày đêm. Không những vậy, với lòng hận thù của họ đối với những người của chính quyền Abbasid, họ đã bàn giao vị Khalif cuối cùng của Abbasid

cho Tatar([\[21\]](#)), và Tatar giết chết vị Khalif này một cách dã man.

Và một điều đáng nói khác nữa là: quả thật, những người Shi'ah họ gọi những người mà họ cho là Ahlul-Bait là Assayyid số nhiều là Sa-dah có nghĩa là chủ nhân. Những người chủ nhân này đối với Shi'ah luôn được kính trọng và tôn vinh một cách kỳ lạ, dù cho những người này có làm điều xấu xa và tội lỗi thế nào, họ có làm Zina, quan hệ tình dục đồng tính, trộm cắp và bất công thế nào thì họ vẫn giữ nguyên vị trí chủ nhân của họ, họ luôn có một vị trí đặc biệt đối với giáo phái Shi'ah.

Tuy nhiên, có một gia tộc Iraq theo Sunnah, họ cũng là dòng con cháu của Al-Husain t, mặc dù Shi'ah vẫn thừa nhận dòng tộc cao quý của những người này nhưng họ vẫn đã giết chết những người đó tại Iraq vào thời đại của Ja'far và Al-Maliki, họ thực sự đâu có bảo vệ và gìn giữ dòng tộc cao quý như họ đã hô hào rằng họ rất yêu quý Ahlul-Bait.

Tương tự, có những gia tộc thuộc dòng con cháu của Al-Hasan t như những dòng cao quý tại Makkah, những người trong số họ làm vua chúa ở Jordan và gia tộc của Al-Hasan và những người khác. Những người này không những đã không được họ tôn trọng mà còn bị họ chửi rủa và xúc phạm ngày đêm. Họ biết rõ dòng

tộc của những người này là những người của Ahlul-Bait, họ không cần biết những người này có phạm tội và làm điều xấu hay không mà lý do duy nhất để họ bất kính và nguyên rủa là bởi vì những người này theo phái Sunnah chứ không phải Shi'ah giống như họ.

Một điều khác rõ rệt hơn: rằng một số gia tộc Shi'ah được cho là thuộc dòng con cháu của Al-Husain như Al-Mawsuri, Al-Husaini, họ được xem trọng và tôn kính rất nhiều đối với giáo phái Shi'ah, tuy nhiên, khi một số nhóm trong những người này chuyển sang phái Sunnah thì họ đã kết tội cho những người này là những người bỏ đạo và phải bị giết, như những gì đã diễn ra tại Iraq.

Như vậy, vấn đề không phải ở việc yêu thương và tôn kính Ahlul-Bait mà vấn đề là ở giáo phái Shi'ah và các giáo lý. Tình yêu dành cho Ahlul-Bait chỉ là cái cớ, cái vỏ bọc bề ngoài được dùng để đánh lừa mọi người nhằm để che đậy cho sự thực của Shi'ah. Chẳng phải Ali t có những người con bị giết cùng với Al-Husain trong trận chiến tại Karbala, chẳng hạn như Abu Bakr bin Ali được chôn tại Karbala, sao ngày nay, phái Shi'ah không đến viếng mộ của ông và Al-Abbass như thường đến viếng mộ của người anh em của ông Al-Husain? Hai người họ: Abu Bakr và Al-Abbass chẳng phải đều là con của Ali cùng cha khác mẹ với Al-Husain sao? Và chẳng phải hai người ấy đều đã

chết Shaheed giống như người anh em của mình Al-Husain đó sao? Vậy tại sao giáo phái Shi'ah không tôn vinh Abu Bakr mặc dù đây cũng là đứa con của Ali?

Tương tự, giáo phái Shi'ah đã che giấu một tội nhân (**Al-Mukhtar Al-Thaqafi**) khi mà hắn đã giết đứa con của Ali t tên là Abidullah, nguyên nhân là vì họ yêu quý Al-Mukhtar Al-Thaqafi, một tên dối trá. Và họ cũng không nhắc đến đứa con của Al-Husain t tên là Umar, ông Umar cũng đã hy sinh Shaheed cùng với cha mình nhưng không được biết mộ ông ở đâu cả chỉ vì ông có tên là Umar, chẳng phải dù là đứa con trai của vị Imam Al-

Husain thì đối với họ điều này cũng không nghĩa lý gì đó sao?!

Tất cả những lẽ trên đã chứng minh cho thước đo của giáo phái Shi'ah là ở giáo lý của họ chứ không phải ở tình yêu dành cho Ahlul-Bait.

Shi'ah Và Thực Tế Ngày Nay

Phái Shi'ah là một giáo phái nguy hiểm cho nền văn minh Islam của chúng ta. Trong lịch sử của chúng ta, đều không có sự tham gia của Shi'ah trong việc chinh phục bất cứ một quốc gia nào về mở rộng Islam, họ không hề có một sự đóng góp nào vào sự phổ biến và lan truyền tôn giáo thanh khiết của chúng ta, và họ cũng không hề tham gia trong việc thiết lập

nền văn minh cho bất kỳ một khu vực nào trên thế giới, mà họ chỉ là những người nghịch lại những sự việc đó, hình ảnh của họ vẫn còn trong lịch sử là những người hủy hoại cộng đồng, những người chỉ biết chia rẽ và là những người luôn tham gia tạo ra các vấn đề mâu thuẫn.

Triều đại Fatimah (Fatimid)([\[22\]](#)) xuất hiện nắm quyền đầu tiên cai quản tại các vùng phía tây Ả Rập. Nó đã chuyển đến Ai Cập hợp tác và tiếp tay cùng với Thập Tự quân chống lại nhà nước Al-Zankiyah([\[23\]](#)) cho đến khi Salahuddin([\[24\]](#)) lãnh đạo giải phóng ngôi đền thiêng Al-Maqdis – Jerusalem. Và trước đó, cũng xuất hiện nhà nước

Albawihyah đã nắm quyền kiểm soát nhà nước Abbasid, họ đã tham gia giết chết các vị Khalif, họ chửi rủa và xúc phạm các vị Sahabah, họ viết trên tường của các Masjid những lời nguyền rủa và xúc phạm các vị Sahabah, và trong thời của họ các cuốn sách Shi'ah được viết và biên soạn sau năm (300 hijri).

Sáu thế kỷ sau đó tức vào khoảng năm 900 hijri, xuất hiện nhà nước Assufiyah (Safavid)([\[25\]](#)), nhà nước này đã thiết lập hệ phái Shi'ah tại Iran và xâm lược Iraq, nó đã tàn sát hàng ngàn, không, phải nói là hàng triệu người Muslim mục đích là để củng cố giáo phái Shi'ah.

Và trước đó, một sự đóng góp rõ ràng của Ibnu Al-Qami (thuộc dòng Shi'ah Imam) và của Tusi (thuộc dòng Shi'ah Isma'iliyah) trong việc tiếp tay Mông Cổ làm sụp đổ Baghdad, và đã bàn giao Khalif cho Tatar.

Sau đó, xuất hiện cuộc cách mạng Al-Khami-niyah tại Iran, nhiều người Muslim và Ả Rập với sự thiếu hiểu biết về sự thật của Shi'ah nên cứ nghĩ rằng đây là cuộc cách mạng Islam mà không biết nó là nhà nước Shi'ah. Nó có các giáo lý hoàn toàn khác với các giáo lý của tất cả những người Muslim, tham vọng và mong muốn của nó không phải là những gì mà cộng đồng Muslim mong muốn. Và người Muslim và Ả Rập đã

quên điều đó và cho rằng Shi'ah ngày nay không phải là Shi'ah của quá khứ! Và đó là sự yếu kém của văn hóa của người Muslim (**phái Sunnah**) về Shi'ah.

Bởi lẽ cũng như những nguyên nhân khác, rất nhiều đảng phái cũng như các nhóm Islam và Ả Rập – cá nhân và tập thể - đã chúc mừng cho nhà nước Al-Khami-niyah. Tuy nhiên, Iran đã không tôn trọng bất cứ ai, và công bố trong hiến pháp của mình rằng nó chính là “**Nhà nước Shi'ah mãi mãi**”. Sau đó, Iran bắt đầu lập ra luật để trừng phạt phái Sunnah, thậm chí là giết họ. Họ đề ra một dự án tiến hành cuộc cách mạng (**tức: cách mạng Shi'ah**), và bắt nạt các nước láng giềng, họ đã gây chiến với Iraq trong

vòng tám năm, và cả thế giới đã từng cùng nhau hội nghị trong những ngày đầu của chiến tranh yêu cầu hai bên chấm dứt chiến tranh, Iraq đã đồng ý nhưng Iran (Shi'ah) không đồng ý về điều đó.

Tương tự, Iran cũng góp phần mạnh mẽ trong việc xúc tiến cuộc cách mạng Shi'ah đến tất cả các nước Islam bằng mọi cách. Iran đã tìm đến sự giúp đỡ của Mỹ trong việc chiếm đóng Afghanistan, và sau đó cùng với Hoa Kỳ âm mưu lật đổ Iraq, và kể từ đó bộ mặt thật của Shi'ah đã được lột trần.

Và quả thật, Iran đã dồn sức và tập trung vào sự tàn phá Li-băng với cái tên gọi “Hezbollah” tức đảng phái của Allah, và

nó tự cho phép một mình nó làm nên vinh quang đằng sau đó. **Và một câu hỏi đặt ra ở đây:** Tại sao tất cả các tổ chức của Palestine đều bị đánh chiến, các lều trại của Li-băng đều bị phá hủy, họ bị giết bởi bàn tay của người Do Thái và tổ chức (Shi'ah) dưới sự lãnh đạo của (Nabih Barri), và sau khi họ đánh đuổi những người Palestine đến Tunisia, họ đã làm rạng danh cho Hezbollah. Hezbollah công khai tài trợ tiền, công khai nhận vũ khí, và đi ra tuần hành biểu tình trên các đường phố của Li-băng!

Câu hỏi cho những ai không biết về Shi'ah: Tại sao tất cả những điều này, các truyền thông cũng như vệ tinh của các phong trào kháng chiến khác bị đóng cửa

chỉ bởi vì có liên quan đến kháng chiến, trong khi bên phía Hezbollah có một vê tinh nhưng chẳng một ai có thể đóng cửa nó lại? Tất cả những điều này mang đến cho bạn một ấn tượng rõ ràng không đáng tin cậy, và rằng những tuyên bố của Hezbollah này và những gì mà nó thực hiện từ cuộc kháng chiến chỉ là ảo ảnh!

Từ một khía cạnh khác: Tại sao phong trào kháng chiến của những người Iraq theo phái Sunnah đã bị chống đối trong khi quân đội Al-Mahdi đã xuất hiện một cách công khai và trên đài truyền hình và bởi sự báo cáo của lãnh đạo Muqtada Al-Sadr, và quân đội của Al-Mahdi đã biểu hiện sức mạnh trên đường phố?!

Quả thật, thời gian sẽ phơi bày cho chúng ta thấy tất cả sự thật của các đảng phái Shi'ah này và các đảng phái đó chẳng khác biệt với các đảng phái còn lại liên quan với Iran và tất cả họ đều cùng đi trên một lĩnh vực, đó là Shi'ah. Và có lẽ trong sự trình bày ngắn gọn này chúng ta đã hiểu biết về Shi'ah hoặc ít nhất chúng ta cũng khái niệm được về họ. Và một người không nên dễ bị lừa bởi các nhóm này, họ đã dùng các giáo lý Taqiyah để che đậy sự xấu xa và tàn ác của họ, họ đã biến hàng ngàn điều dối trá của Shi'ah thành sự thật và biến sự thật thành những điều dối trá.

Và tôi ước gì sự việc được giới hạn trong suy nghĩ và tư tưởng. Giáo phái Shi'ah

ngày hôm nay đã hướng đi dưới cái bóng của người Mỹ và đội chiếc nón của Anh quốc bằng sự giết chóc, phóng hỏa thiêu đốt, sát hại những người Sunnah tại các quốc gia mà họ có thể thực hiện. Và họ ngày hôm nay trở thành cánh tay đắc lực mà các thực dân cũng như Do Thái lấy làm niềm vui, và họ có mọi lợi ích chung với những kẻ đó. Người Shi'ah muốn giành chiến thắng và giành sự thống trị mới cho thế giới Islam, bởi lẽ họ muốn tiêu diệt thế giới Ả Rập và Islam (Sunnah) vì đây là kẻ thù thực sự của họ.

Quả thật, các học giả của cộng đồng Islam – xưa và nay – đã thực hiện nhiệm vụ cảnh báo về họ, tuy nhiên, không ít những người được cho là những học giả,

những nhà tuyên truyền của ngày hôm nay đã thiếu sót trong việc khuyên răn, cảnh báo và làm rõ sự thật, không những thế, những người này còn có những hành động và việc làm gần như là đồng tình với họ do thiếu sự hiểu biết về thực tế của người Shi'ah. Tất cả mọi người phải nhớ rằng sự mâu thuẫn và khác biệt của chúng ta đối với Shi'ah không phải ở một vài hình thức mà là sự khác biệt ở tất cả mọi điều.

Cách Người Shi'ah Kêu Gọi Người Sunnah Đến Với Shi'ah

Người Shi'ah không thể mang giáo lý mê tín và thần bí của họ để giới thiệu với thế giới Islam. **Họ không thể nói:** đây là giáo

lý của tôi, đây là tôn giáo mà Allah đã chỉ định cho chúng tôi. Họ luôn đặt ra các phương pháp và cách thức khác biệt trong việc tuyên truyền và nhân rộng giáo phái Shi'ah của họ. Phương pháp và cách thức của Shi'ah là cố gắng tìm cách tạo ra sự ngờ vực cho người Sunnah về giáo lý cũng như lịch sử của mình, để rồi khi nào người Muslim nghi ngờ các Hadith của Nabi, của các vị Sahabah cũng như nghi ngờ về lịch sử thì họ sẽ làm cho người Muslim trở nên mơ hồ, họ tìm cách làm cho người Muslim lung lay và dao động đức tin của mình, và một khi người Muslim đã thực sự lung lay và dao động niềm tin thì họ bắt đầu cho xâm nhập giáo lý của họ vào để thay thế.

Và những người Shi'ah có một phương pháp khác thu hút những người thông thường của Sunnah, đó là cách họ than khóc, buồn đau về những tai ách đã xảy ra cho những người thuộc dòng con cháu của Nabi e như cách họ đã làm đối với cái chết của Al-Husain t. Họ thường dùng thơ ca, ngâm khúc, trống, các tiểu phẩm để tạo ra cảm xúc.

So Sánh Giữa Người Shi'ah Khi Theo Sunnah Và Người Sunnah Trở Thành Shi'ah

Sự so sánh này rất quan trọng bởi vì nó sẽ khám phá sự thật về những điều mà hai bên tin tưởng:

Người Sunnah trở thành Shi'ah:

như Muhammad Assama-wi Atti-jani người Tunisia, hoặc Hasan Shahatah người Ai Cập, hoặc Marwan Khalifat người Jordan hoặc những người khác ngoài họ, thì bạn sẽ thấy ở họ có những giáo lý mới của Shi'ah, **bạn sẽ thấy trong các cuốn sách và các băng đĩa của họ những điều sau đây:**

- Chửi rủa và xúc phạm những người vợ của Nabi e, điều này là sự phản bội lại những người Ahlul-Bait (**dòng dõi của Nabi e**) cũng như phủ nhận Qur'an khi mà Qur'an chỉ có khen ngợi và tuyên dương những người vợ của Nabi e.
- Chửi rủa các vị Sahabah của Thiên sứ e và buộc tội họ vô đức tin, và điều

này cũng là sự phản bội lại những người Ahlul-Bait (dòng dõi của Nabi e) cũng như phủ nhận Qur'an khi mà Qur'an chỉ có khen ngợi và tán dương các vị Sahabah của Nabi e.

Ä Còn khi bạn nhìn vào những ai từ bỏ Shi'ah để đến với con đường của người Muslim chân chính và đích thực thì chắc chắn bạn sẽ thấy:

™ Tuyên bố công khai về sự thờ phượng một mình Allah duy nhất.

™ Tự hào về tình yêu thương dành cho gia quyến và dòng dõi của Nabi e cũng như tình yêu thương dành cho các vị Sahabah.

™ Nhân từ đối với những người yếu mền mà không dựa trên khía cạnh bà con dòng họ.

Liệu Có Thể Hòa Hợp Cùng Với Giáo Phái Shi'ah Không?

Câu trả lời chắc chắn là có thể, bởi quả thật Islam và những người Muslim đã sống cùng với những người của các tôn giáo khác, ngay cả với những người thờ bực tượng.

Vâng, việc hòa hợp cùng với giáo phái Shi'ah là có thể khi nào giáo phái Shi'ah thực sự muốn điều đó, khi nào họ trung thực với Allah, và trung thực với các bề tôi của Ngài về những gì mà họ kêu gọi để hướng đến sự hòa hợp của Islam.

Nhưng một câu hỏi được đặt ra là: liệu Shi'ah có bám chặt lấy những giáo lý chân chính của Islam cũng như giữ gìn Qur'an khỏi sự bóp méo, tin vào sự thanh khiết của những người vợ của Nabi e – những người mẹ của những người có đức tin, giữ gìn vị trí cao quý của các vị Sahabah và các vị Khalif, không buộc tội những người Muslim là vô đức tin??? Thật là một điều khó khăn khi yêu cầu Shi'ah phải khẳng định những điều đó, và liệu họ có thực sự muốn hòa hợp một cách trung thực không???!

Liệu họ có đi thẳng và ngay chính cùng với những người Muslim hay không?
Liệu họ có chịu không tấn công làm hại

đến tính mạng, danh dự, tài sản và đất đai của những người Muslim không?

Đây là con đường để hòa hợp Islam ... còn những gì khác con đường này là một trò chơi chính trị!!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ!!

Và mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lễ Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài!!

([\[1\]](#)) Đảo quốc ở miền tây nam Á châu, phía đông Ả rập Xê-út, phía tây bắc Qatar. Ngôn ngữ thông dụng là tiếng Ả rập, tiếng Anh, Farsi và Urdu, đơn vị tiền

tệ là Dinar, diện tích 707 cây số vuông, thủ đô là Manama, quốc hiệu là Vương quốc Bahrain.

[2] Gần như là không có một tác giả Shi'ah nào kể từ 1000 năm nay, và cho đến nay vẫn thế ngoại trừ chỉ có những người xác nhận lại giáo lý này, cũng vì vậy mà Kashif Al-Ghita đã nói trong “Nguồn gốc của Shi'ah” (128): “Quả thật Imam là vị được chỉ định bởi Thượng Đế giống như sứ mạng Nabi”.

[3] Al-Kulayni nói trong “Al-Kafi” (1/52, 54): “Quả thật, việc nghịch lại Ali là vô đức tin, còn nếu thừa nhận ai khác ngoài người là Imam là Shirk (sự thờ đa thần)”; và người sau ông, Al-Majlisi đã

nói trong “Bahhar Al-Anwar - Các biên của ánh sáng” (23/390): “Việc Ali được chỉ định là Imam đã được thống nhất, rằng ai phản đối bất kỳ vị Imam nào trong các vị Imam và bác bỏ những gì Allah sắc lệnh về việc tuân lệnh người (Ali) thì kẻ đó là Kafir, đáng bị đày đọa đời kiếp kiếp trong Hỏa Ngục”.

([\[4\]](#)) Muhammad Sadiq Arrawhani khi được hỏi: Những người Sunnah có phải là vô đức tin không, họ dĩ nhiên không cho Ali là Imam, nhưng họ không thù ghét những người trong Ahlul-Bait mà ngược lại họ luôn yêu thương và kính trọng những người đó, vậy họ có được Thiên Đàng không? Ông trả lời: “Điều kiện làm nên giá trị của những việc thờ

phượng là thừa nhận Imam cho vị thủ lĩnh của những người có đức tin u (ý nói Ali), bởi thế, người nào mất đi điều kiện thì điều cần phải có điều kiện không được khẳng định giá trị của nó”, [xem: www.alserdaab.com/pics/kufar.gfi](http://www.alserdaab.com/pics/kufar.gfi). Bởi lẽ này nên Alkhami-ni nói trong sách của ông với nhan đề “Bốn mươi Hadith” (215): “Đức tin nơi Allah và nơi Thiên sứ của Ngài sẽ không được chấp nhận nếu như không tin nơi sự Imam của Ali, quả thật, những người trong Ahlul-Bait (dòng tộc của Nabi) là những người được chỉ định làm Imam, sự nhận biết họ là điều kiện để các việc làm được chấp nhận, và được coi là một trong những điều đúng đắn”.

[5] Ibnu Annadim nói trong sách của ông “Al-Faharasat” (249): Quả thật, nhóm phái Shi’ah vẫn chưa có giáo lý Al-Ismah trong thời của Ja’far Assadiq; Hisham bin Al-Hakam mới là người sáng lập ra giáo lý đó. Ông đã nói về giáo lý này sau khi Ja’far qua đời. Một số khác thì nói rằng nguồn gốc của giáo lý này là đến từ Abdullah bin Saba’ người Do thái, người đã cải đạo sang Islam và đã thần thánh hóa Ali và Ali đã muốn thiêu đốt y và y đã bỏ chạy.

Giáo lý Al-Ismah đều được tất cả giới Ulama của nhóm phái Shi’ah nói đến không có sự bất đồng quan điểm giữa họ. Điều này được Ja’far Al-Khalili (nhà văn đương đại của Shi’ah) nói trong cuốn

sách của ông “Mawsu’ah Al-Utbat” tạm dịch là bách khoa toàn thư về các ngưỡng cửa (284): “Đối với Shi’ah, bắt buộc vị Imam phải là người được Allah bảo vệ khỏi sự sai sót giống như Nabi”, [xem](#): quyển thông điệp kiến thức “Sự không sai sót của các vị Imam của nhóm phái Shi’ah” của tác giả Al-Anwar Al-Baaz, nhà xuất bản Da-rul Al-wifa, Ai Cập.

([\[6\]](#)) Và đây là điều được ghi chép trong các sách của nhóm phái Shi’ah; hãy xem sách “Tên gọi và các mối quan hệ họ hàng qua hôn nhân giữa những người Ahlul-Bait và các Sahabah y” của Assayyid Ibnu Ahmad Al-Isma’ili.

([7]) Giáo phái Shi'ah cho rằng Ja'far Assadiq quả thật đã nói: “Chín phần mười của tôn giáo nằm trong Attaqiyah, một người sẽ không có tôn giáo nếu như y không có Attaqiyah”, và họ cũng cho rằng ông đã nói: “Người bỏ Attaqiyah giống như người bỏ dâng lễ nguyện Salah”, và họ cho rằng Ali bin Al-Husain đã nói: “Allah tha thứ tất cả mọi tội lỗi cho những người có đức tin ngoại trừ hai tội: bỏ Attaqiyah ...”.

Và tất cả những điều này đều là sự bịa đặt và dối trá của họ đối với các vị Imam của họ!

[8] Xem sách “Tại sao tên Ali không được đề cập đến trong Qur’an?” của Muhammad Ba-qir Sujudi.

[9] Vào khoảng thế kỷ thứ mười ba Hijri, các học giả của giáo phái Shi’ah gần như đi đến thống nhất về việc bóp méo Qur’an trừ bốn vị trong số họ: (Assaduq, Al-Murtadhi, Attusi và Abu Ali Attabrasi). Và quả thật, người được cho là hiểu biết nhất trong số họ, Annuri Attabrasi đã biên soạn một cuốn sách về sự bóp méo đó, với cái tên “Phần phát biểu trình bày về việc khẳng định sự sai trái Kinh sách của Thượng Đế của các Thượng Đế”.

([\[10\]](#)) Trong tiếng Anh gọi là Abbassid, đây là triều đại đã có công mở rộng thế giới Islam.

([\[11\]](#)) “Al-Raj’ah” là giáo lý được thống nhất trong giáo phái Shi’ah, nó là nền tảng riêng biệt dành cho Imam như Kashif Al-Ghita’ đã nói trong “Nguồn gốc của Shi’ah và các nền tảng của nó” ([trang 35](#)), và Muhammad Baqir Al-Shari’ati trong cuốn sách của ông “Các giáo lý về Imam” ([trang 288](#)): “Và bắt buộc phải tin vào Al-Raj’ah, bởi nó là một trong các giáo điều đặc trưng của giáo phái Shi’ah, là điều phổ biến để khẳng định sự thật về các vị Imam u, và để xác định giữa điều cụ thể và điều tổng quát, và quả thật các vị Imam u đã di

huân: không phải là cộng đồng của ta những ai đã không tin vào sự trở lại của ta”.

[12]) Người đọc những điều mà Al-Mahdi sẽ làm trong các sách của giáo phái Shi'ah về sự xuất hiện của ông sẽ cầu xin Allah che chở tránh khỏi sự xuất hiện của ông. Al-Mahdi như là một trong những người tàn bạo và ác bá nhất trong lịch sử nhân loại. Xem cuốn sách “Sự thật về Al-Mahdi, người được mong đợi đối với giáo phái Shi'ah”.

[13]) Quả thật, Assaduq đã thảo luận về vấn đề này trong cuốn sách của ông “Sự hoàn thiện của tôn giáo” (trang 75 -76).

[\[14\]](#)) Giáo phái Shi'ah nói: quả thật, Ja'far Assadiq đã viết lời di ngôn chỉ định con trai Isma'il của ông làm Imam, tuy nhiên vì Isma'il đã chết nên ông nói: “Allah bất chợt đổi ý về Isma'il, và quả thật Isma'il đã ản mình nên chức vụ Imam chuyển cho Musa Al-Kazhim”, xem: “Sự ản mình” của Attusi (trang 120).

[\[15\]](#)) Lúc đầu Al-Mahdi được khẳng định cho Muhammad bin Al-Hanafiyah, nhà thơ của Shi'ah Assayyid Al-Humairi làm một bài thơ về điều đó và Ja'far Assadiq đã tranh luận với ông và phản đối về điều đó, sau đó nó được gán cho Ja'far Assadiq, và khi ông qua đời thì họ đã gán cho Musa Al-Kazhim, kể đến là

Arridha, còn một nhóm khác thì gán cho Al-Baqir. Ý tưởng xuất hiện Al-Mahdi sẽ lãnh đạo Shi'ah trong thời kỳ đầu như những gì Shi'ah nói, vậy bằng chứng chỉ ra vị Imam thứ mười hai đối với Shi'ah nằm ở đâu?!

([\[16\]](#)) Gọi theo mẹ bởi mẹ thuộc dòng Hanafiyah.

([\[17\]](#)) Thí dụ như một người Shi'ah tên Ahmad Annafis, đã tấn công và xúc phạm đến cá nhân vị lãnh đạo Salahuddin Al-Ayyubi trên các trang của tờ báo “Cairo” thuộc bộ văn hóa Ai Cập, và Iyad Jamal Addin thì trong chương trình ([thấp sáng](#)) trên kênh “Ả Rập” ngày ([25/6/2009](#)).

[\[18\]](#)) Họ gán bằng chứng của điều đó là sự hài lòng, Al-Qami có nói rằng có người đã hỏi về trường hợp lỡ như một người nào đó không tìm thấy vị Imam thuộc những người của Ahlul-Bait thì người đó sẽ làm như thế nào thì ông bảo là “Sự hài lòng”: “Hãy tìm đến một vị thông hiểu giáo luật trong xứ (**phái Sunnah**) và hỏi y về vấn đề của bạn, khi y Fatawa cho bạn một điều gì đó thì bạn hãy làm điều ngược lại, bởi vì điều đó là chân lý”. **Xem:** “Uyun Al-Akhbar” (1/275) của Al-Qami.

[\[19\]](#)) Ibnu Babawiyah Al-Qami đã nói điều đó trong “Alal Ash-Shara’ia” (1/164): “Đại Thiên thần Jibril đi xuống gặp Nabi yêu cầu Người truyền lại với

Ali rằng Allah đã cho Ali Thiên Đàng và Hỏa Ngục, Ali sẽ thu nhận ai vào Thiên Đàng tùy ý người và cứu ai khỏi Hỏa Ngục là tùy ý người”; ông ta cũng nói: “Quả thật, Thiên Đàng được tạo ra cho người nào mà Ali yêu mến dù người đó có làm trái lệnh Thiên sứ đi chăng nữa, và Hỏa Ngục được tạo ra cho ai mà Ali ghét bỏ dù người đó có vâng lệnh Thiên sứ đi chăng nữa”.

([\[20\]](#)) Như được biết rằng Islam cấm xây dựng các tượng đài, các bức tượng, những người Shi'ah không đập phá bức tượng này vì sự nghiêm cấm vì họ đã chừa lại nhiều tượng đài khác của Iraq.

([\[21\]](#)) Dân tộc có nguồn gốc ở miền Đông Trung Á, từng thiết lập một đế quốc trải dài đến Nga, Ukraine và Serbia, rồi bắt tay với Mông Cổ và đến thế kỷ 16 thì bị Nga và đế quốc Othman (**Ottoman**) tiêu diệt, (**cũng được gọi là người Tartar: Tac-ta** theo tiếng Việt).

([\[22\]](#)) Triều đại cai trị do những người tự xưng là hậu duệ của Fatimah, con gái của Nabi Muhammad, triều đại này từng cai quản Bắc Phi và nhiều vùng ở Ai Cập và Siyria.

([\[23\]](#)) Triều đại Seljuk - một triều đại ở Thổ Nhĩ Kỳ, thống trị vùng rộng lớn Á châu từ thế kỷ 11 đến thế kỷ 13, trước đế

ché Othman (**Ottoman**) – bổ nhiệm Imad Addin Zanki lên nắm quyền và cai quản.

([\[24\]](#)) Salahuddin là một vị tướng, một nhà lãnh đạo tài ba, một vị chiến binh dũng cảm tài trí, một vị anh hùng của Islam.

([\[25\]](#)) Triều đại cai trị Ba Tư từ năm 1500 đến 1722 và đã lập ra hệ phái Shi'ah ở khu vực này.